

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 733/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia „základných práv a slobôd“ podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a

1. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 a 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom – nečinnosťou Okresného súdu Žilina v konaniach vedených pod sp. zn. 2 C 4/2004 a sp. zn. 6 C 118/2012 jeho postupom a rozhodnutím sp. zn. 6 C 219/2008 z 28. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júna 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a

2, čl. 20 ods. 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 13 a

1. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 1 a 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol č. 12“) postupom – nečinnosťou Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 C 4/2004 a sp. zn. 6 C 118/2012 a jeho postupom a rozhodnutím sp. zn. 6 C 219/2008 z 28. januára 2015.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že bol, resp. je účastníkom v označených napadnutých konaniach okresného súdu. Vo vzťahu k označeným konaniam a napadnutému rozhodnutiu okresného súdu má sťažovateľ výhrady a vecne argumentuje a namieta, že postupom v uvedených konaniach a napadnutým rozhodnutím okresného súdu dochádza k porušovaniu jeho označených práv.

V súvislosti s jeho povinným zastúpením advokátom v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ uviedol, že požiadal Centrum právnej pomoci, kanceláriu Žilina o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci jeho sťažnosti, ktorej kópiu pripojil k sťažnosti.

Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom sťažnosti vyhovel, vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy, dohovoru, dodatkového protokolu, protokolu č. 12 postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a napadnutým rozhodnutím okresného súdu, prikázal okresnému súdu konať v napadnutých konaniach bez zbytočných prietáhov, napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 25 000 € a náhradu jeho vecných nákladov, ako aj náhradu trov konania pre centrum právnej pomoci.

Ústavný súd v súčinnosti s Centrom právnej pomoci zistil, že Centrum právnej pomoci rozhodnutím sp. zn. 9978/2016-KaZA zo 14. septembra 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. septembra 2016, sťažovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej

pomoci, preto ústavný súd vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatku sťažnosti – doplnenie splnomocnenia na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 17. októbra 2016 poukázal na svoju finančnú situáciu, vyjadril nesúhlas s rozhodnutím Centra právnej pomoci, ktoré označil za nespravodlivé a protiprávne, a uviedol, že považuje „za protiprávne konanie centra aj to, že pred Ústavným súdom v súčasnosti, zatajilo skutočnosť, že na preskúmanie ústavnosti... bola podaná žaloba Krajskému súdu v Žiline“. K svojmu vyjadreniu k výzve sťažovateľ nepripojil splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom práve s poukazom na skutočnosť, že podal správnu žalobu a čaká na rozhodnutie súdu, ako aj pre nepriaznivú finančnú situáciu.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o namietanom porušení jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutých konaní a rozhodnutím okresného súdu.

Ústavný súd konštatuje, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa v predmetnej veci nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže i napriek výzve ústavného súdu sťažovateľ nepredložil ústavnému súdu kvalifikované splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Z inej svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ vo veci sp. zn. Rvp 2378/2014 doručil ústavnému súdu splnomocnenie na zastupovanie advokátom.

Keďže sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom a sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu konkrétne nedostatky svojej sťažnosti neodstránil, k sťažnosti nebolo pripojené kvalifikované splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom od povinného zastúpenia advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) v konaní pred ústavným súdom nemožno upustiť, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2016